

РЕШЕНИЕ

№ 33103

гр. София, 09.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6157** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. Х. Д., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221524001992-091-001/14.02.2025г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 453/05.05.2025г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" /ОДОП/ - С..

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт като незаконосъобразен. Претендира изтекла погасителна давност по съображения, че обявеният за нищожен предходен Ревизионен акт № Р-22221510007661-091-001/16.03.2022г. не прекъсва давността и данъчните задължения са били погасени по давност, а процесният РА е издаден в противоречие с чл. 168, т.3 ДОПК. Отделно се поддържа, че фактическата обстановка не е изяснена от ревизиращия екип, поради което и правните изводи са неправилни и незаконосъобразни. Излага подробни доводи относно упражненото право на данъчен кредит по отделните доставчици получените доставки и поддържа, че доставките са реално извършени. Жалбоподателят счита, че необосновано му е отказано право на данъчен кредит, като оспорва изводите на ревизиращите органи за относителна симулация. Позицията на Съда на Европейския съюз относно отказа за признаване на данъчен кредит и въз основа нея твърди, че при липса на обективни данни за наличие на измама няма основание да се откаже данъчен кредит. Иска се отмяна на ревизионния акт. В проведеното по делото съдебно заседание дружеството се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски по списък.

Ответникът - директорът на дирекция "ОДОП" - С., чрез юрисконсулт Д., оспорва

жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, установи от фактическа страна следното:

С влязло в сила Решение № 2750/21.04.2023г. по адм.д. № 7369/2022г. на АССГ съдът е обявил за нищожен по жалба на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД РА №Р-22221520007661-091-001/ 16.03.2022г. относно установения резултат по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчни периоди от 01.09.2018 г. до 31.10.2018 г., м. 12.2018 г., от 01.02.2019 г. до 30.04.2019 г., от 01.06.2019 г., от 01.01.2020 г. до 30.04.2020 г. и от 01.06.2020 г. до 30.10.2020 г.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221524001992-020-001 от 23.04.2024 г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно Заповед № РД-01-849/31.10.2022г., е възложено извършването на ревизия на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периода от м. 12.2018 г. до м.10.2020г. ЗВР е връчена на 26.04.2024 г. по електронен път.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221524001992-092-001/14.01.2025 г. Срещу РД не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221524001992-091-001/14.02.2025 г., издаден от К. Г. М. като орган, възложил ревизията, и И. Р. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията. РА е връчен на 20.02.2025 г. по електронен път. С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 264 839.42 лв. и лихви за забава в размер на 154 712.43 лв. вследствие отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 264 839,42 лв. по фактури, издадени от доставчици, подробно описани в РД.

РА е обжалван по административен ред пред директора на дирекция ОДОП С., който с Решение № 453/05.05.2025г. е потвърдил ревизионния акт.

Констатациите и изводите на ревизиращите органи са следните:

През ревизираните периоди „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД е извършвало строително-монтажни дейности на обекти на територията на страната, като е разполагало с кадрова и материално-техническа обезпеченост за осъществяване на дейността си.

На дружеството е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22221524001992-040001/30.04.2024 г, в отговор на което са ангажирани документи.

Извършени са насрещни проверки на доставчиците „АТИНАЙС“ ЕАД, „СПРАЙДЕР“ ЕООД, „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД, и „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД, обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки (ПИНП).

Изискани са документи и писмени обяснения от трети лица, а именно П. В. П., М. Р. С., М. Г. С., П. В. П., М. Й. Г., И. С. К., К. Г. К., Д. Л. Т..

Ревизираното дружество е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по седем фактури на „АТИНАЙС“ ЕАД в размер на 10 821,61 лв. с предмет СМР, издадени през м. 12.2018 г. Инициирана е насрещна проверка на доставчика, при която на декларирания електронен адрес на дружеството е било изпратено, но не е било получено такова искане. От името на управителя М. Х. М. (по телефона) за връзка е посочен негов личен електронен адрес, на който е изпратено ИПДПОЗЛ. В отговор след приключване на проверката са представени писмени обяснения, договор с възложителя, копия на фактури с предмет „плащане по протокол обр. 19“, актове обр. 19 за извършените СМР, граждански договори, сключени с „АТИНАЙС“ ЕАД, протоколи за приемане на извършената работа по част от гражданските договори, книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа, обратна ведомост за периода на издадените фактури, ОПР и счетоводен баланс.

Установено е, че съгласно договор №44 А/04.05.2018 г., сключен между „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД /възложител/ и „АТИНАЙС“ ЕАД /изпълнител/ за извършване на СМР, отделните възлагания ще бъдат конкретизирани в приложение №1, а при възникване на необходимост от извършване на допълнителни непредвидени видове работи, невключени в приложение №1, се подписва допълнително споразумение. Приложение №1, както и допълнително споразумение към договора за СМР не са представени, поради което органите по приходите са приели, че при така формулираните договорености не става ясно точно какъв е предметът на договора и за кои обекти ще се възлагат монтажните дейности.

Представени са 8 граждански договора /4 от 12.10.2018 г. и 4 от 12.02.2019 г./ за наети лица, с предмет извършване на ремонтни дейности като шпакловки, боядисване, полагане на латекс и други работи, зададени от възложителя. При извършена проверка в информационния масив на НАП „Справки по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за изплатени суми от фирми“ е констатирано, че не са налични данни за изплатени суми или удържан данък на лица по граждански договор. Посочено е, че дружеството е разполагало с 1 назначено лице на трудов договор на длъжност „младши счетоводител“, като не е подавана декларация обр. 1 и декларация обр. 6 за периода 01.12.2018 г. до 28.02.2019 г.

Установено е още, че за периода на проверката „АТИНАЙС“ ЕАД фактурира извършени услуги и на „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД /друг доставчик на ревизираното лице/ с управител М. Г. С., което лице съгласно предоставените доказателства е назначено на граждански договор в „АТИНАЙС“ ЕАД и е извършвало строително-монтажни работи на обекти на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД. Съгласно предоставената декларация от името на М. С. /управител на „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД/ същите 4 лица, които са работили на обекти на жалбоподателя за „АТИНАЙС“ ЕООД - М. Р. С., М. Г. С., М. Й. Г. и П. В. П., са били наети по граждански договори и в „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД и са извършвали СМР на обекти на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД. До изброените лица са изпратени искания за представяне на информация относно вида и спецификата на извършваната работа, изплатени командировъчни, начин на изплащане на възнагражденията от „АТИНАЙС“ ЕАД, обектите, на които са работили през проверявания период, но не са получени отговори.

Констатирано е, че съгласно предоставените протоколи обр. 19 за завършени видове строителни работи, освен монтажни услуги /полагане на труд/, фигурират и доставки на материали /KNAUF щендерни стени двуслоен; GKBI двуслойна с вата; предстенна обшивка OSB; PVC первази над OSB; ръбохранителни алуминиеви профили; Лйтекс; плочки 600/600 мм; гранитогрес 20/20; первази от гранитогрес; конзолни кутии; разклонителни кутии; кабелна скара; кабелни канали скоби за кабелен канал; кабели - СВТ; тръба гофрирана; бойлерно табло; стъклопакети по фасада; врата с топка и прозорче окачен таван тип А.; ПВЦ завеса 210/260; сериен ключ за скрит монтаж; метален капак 110/110; контакти, ключове осветителни тела/. Според писмените обяснения на управителя на „АТИНАЙС“ ЕАД всички материали, които са вложени, са закупени от „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД и са доставяни на обекта с тяхно МПС. Ревизиращите са отбелязали, че освен доставка на материали и услуги, са фактурирани и натоварване и изхвърляне на строителни отпадъци, както и изработка и монтаж на билборд, за които няма доказателства за използвани активи и персонал.

От ревизираното дружество са представени копия на фактурите, издадени от „АТИНАЙС“ ЕООД, придружени с протоколи акт образец 19, вносни бележки за внесени парични средства на каса в банка, счетоводни записвания. Не са представени счетоводни регистри за периода от 01.12.2018 г. до 31.12.2018 г. за осчетоводяване на получените доставки от „АТИНАЙС“ ЕАД. Липсата на информация относно местонахождението на оригиналните данъчни и счетоводни документи на „АТИНАЙС“ ЕАД е възпрепятствало ревизиращият екип да извърши проверка на място.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че издадените от „АТИНАЙС“ ЕАД фактури са включени в дневниците за продажби през м. 12.2018 г. и м.02.2019 г., с изключение на фактура с№[ЕГН]/18.02.2019 г.

„АТИНАЙС“ ЕАД е deregистрирано по ЗДДС на основание чл.176 от ЗДДС. Ревизиращите органи са отбелязали, че дружеството е с рисков профил от 01.02.2018г., а задълженията за ДДС за м. 12.2018г. и м.02.2019 г. не са внесени в бюджета. Не са подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО за отчитане на приходите от продажбата на фактурираните услуги, съответно приходите и разходите от извършваната дейност, нейният предмет и обем.

Органите по приходите са приели, че не е налице реално получаване на посочените в спорните фактури СМР. Посочили са, че не са ангажирани доказателства за използваните за извършване на доставките активи, в т. ч. използвани инструменти, транспортни средства, както и за закупени и вложени от доставчика материали. Органите по приходите са оспорили и кадровата обезпеченост на „АТИНАЙС“ ЕАД да изпълни фактурираните вид липсата на безспорни доказателства за положен труд, съответно неговото количество, остойностяване и за действителното извършване на разходи във връзка с предоставянето му. В тази връзка ангажираните граждански договори, книжки за безопасност на труда и четири протокола за извършена работа са оспорени като съставени за целите на ревизионното производство.

Аналогична фактическа обстановка е установена и по отношение на фактурите, издадени от „СПРАЙДЕР“ ЕООД /55 фактури/, „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД /127 фактури/ и „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕАД /11 фактури/.

На трите дружества са връчени ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК, след като с протоколи за посещения на адресите им за кореспонденция е установено, че дружествата или техни представители не са открити там. Представени са копия на фактурите, договори за извършване на СМР и протоколи акт образец 19, копия на граждански договори и протоколи за приемане на извършена работа по тях, книги за инструктаж, за безопасност и здраве при работа - ежедневни. Никой от доставчиците не е представил доказателства за материално-техническа обезпеченост, информация за това за чия сметка са вложените в СМР материали, къде са съхранявани и как са транспортирани. Не са ангажирани доказателства за плащане по гражданските договори. От справка в информационния масив на НАП е установено, че за съответните лица лица не е подавана информация, нито са декларирани изплащани доходи.

Относно наличие на ДМА не са налице данни за такива при цитираните дружества. Същите не са подавали ГДД по чл. 92 от ЗКПО, респективно не са отчитали приходите от продажби на услуги. Голяма част от фактурите, издадени от „СПРАЙДЕР“ ЕООД, не са отразени в отчетните му регистри по ЗДДС.

Във връзка с доставките от посочените три дружества ревизираното лице е представило копия на спорните фактури, протоколи акт образец 19, вносни бележки за касови плащания по банкова сметка и регистри за осчетоводяване на сделките. Ангажирани са доказателства и обяснения и за последващо използване на фактурираните доставки при осъществяване на независимата икономическа дейност на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД.

При анализ на доказателствата, представени при насрещните проверки на „АТИНАЙС“ ЕАД, „СПРАЙДЕР“ ЕООД, „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД и „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕАД, е установено, че всички ангажирани от тях документи са придружени от идентични писма и сходни обяснения. Издадените фактури, протоколи и всички съпътстващи доказателства, получени в отговор на връчени ИПДПОЗЛ при насрещни проверки също са идентични по начина си на оформяне. Във всеки от случаите е декларирано, че материалите, необходими и използвани за изпълнението на доставките, са закупени и предоставени от възложителя - „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД, съответно

транспортирани до обектите с негови превозни средства, въпреки че в част от случаите доставката им би следвало да представлява част от документираните като като приети СМР.

Установени са данни за свързаност между лицата, сочени като доставчици в спорните фактури. За М. Х. М. е констатирано, че е едноличен собственик на капитала и управител на „АТИНАЙС“ ЕАД и на „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕАД. По отношение на „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД М. Х. М. е управител до 26.04.2021 г., т.е. в обхвата на ревизирия период. След тази дата като управител на дружеството е вписан М. Г. С.. По отношение на „С. ЕООД М. Х. М. е бил управител до 07.07.2020 г., а след тази дата, считано от 10.08.2021 г., като такъв е вписан М. Г. С.. В хода на ревизионно производство М. Г. С. със саморъчно написана декларация от 25.03.2024 г., декларира следното: „В качеството ми на управител на следните дружества „ СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД, „ САЙОНАРА КЕЙ“ ЕООД и „СПРАЙДЕР “ ЕООД давам следните обяснения - за С. ми дадох 300,00 лв. да отворя фирмата на М. М., другите две дружества подписах документите без да знам какво подписвам. За тези две дружества М. М. ми даде 200,00 лв. Не знам каква е дейността на дружествата. Не знам къде се съхраняват документите на тези фирми.“

Ревизиращите са установили, че „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД е разполагало с необходима кадрова и материално техническа обезпеченост самото то да осъществи документираните услуги. Дружеството е имало назначени 40 лица на длъжности, свързани със строителството и ремонт на сгради. Притежава и съответната техника и транспортни средства за извършване на СМР. По преписката от страна на ревизираното дружество са представени достатъчно доказателства за закупени от самото него строителни материали, необходими за изпълнение на доставките към клиентите му.

Преценени в контекста на всички изложени по-горе обстоятелства, ангажираните от доставчиците доказателства не са кредитирани от органите по приходите, които са приели, че те са съставени за целите на ревизионното производство и за да обслужват единствено защитната теза на ревизираното лице.

При така установената фактическа обстановка от ревизиращите е прието, че не се доказва получаването на услугите, посочени във фактурите на „АТИНАЙС“ ЕООД, „СПРАЙДЕР“ ЕООД, „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕАД и „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 9 от ЗДДС на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 10 821,61 лв по фактури на „АТИНАЙС“ ЕАД, в размер на 77 866,31лв., по фактури, издадени от „СПРАЙДЕР“ ЕООД, в размер на 163 418,32 лв. по фактури на „С.“ в размер на 12 536,66 лв. по фактури на „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕАД.

На следващо място е констатирано, че ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по фактури №[ЕГН]/31.10.2019 г., издадена от В. 81“ ООД с ЕИК[ЕИК], № [ЕГН]/13.03.2020 г., издадена от С.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], фактура №[ЕГН]/11.08.2020 г., издадена от „ВЕГАМАГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и фактура №[ЕГН]/09.08.2020 г., издадена от „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК]. Органите по приходите са установили, че получател по посочените фактури не е „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД, в резултат на което на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 196,52 лв. по тях.

Правни изводи

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на възможността за обжалване на ревизионния акт по административен ред. По същество е неоснователна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизията е възложена от орган по приходите, който е надлежно оправомощен, съгласно Заповед № РД-01-

849/31.10.2022г., следователно е налице законосъобразно образуване на ревизионното производство. РА, с който е приключило това производство, също е издаден от компетентни съгласно чл.119, ал.2 ДОПК лица – от възложителя и от ръководителя на ревизията.

Спазени са изискванията за форма на РА, който съдържа предвидените реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. При провеждане на ревизията не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Органите по приходите са предприели необходимите процесуални действия и са положили достатъчно усилия, за да съберат относимите доказателства за установяване на релевантните факти и обстоятелства.

Неоснователно е възражението за изтекла погасителна давност.

Съгласно чл.171,ал.1 ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Давността спира: 1. когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година; 2. когато изпълнението на акта, с който е установено вземането, бъде спряно - за срока на спирането; 3. когато е дадено разрешение за разсрочване или отсрочване на плащането - за срока на разсрочването или отсрочването; 4. когато актът, с който е определено задължението, се обжалва; 5. с налагането на обезпечителни мерки; 6. когато е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение /чл.172,ал.1 ДОПК/.(2) Давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. Ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята прекъсната /чл.172,ал.2 ДОПК/.

В случая процесните задължения са по ЗДДС, като първият разглеждан данъчен период е м.12.2018г. Съобразно правилото на чл.172,ал.1 ЗДДС давността за това задължение започва да тече от 01.01.2020г. и съответно изтича на 31.12.2025г. Доколкото ревизионният акт е издаден на 14.02.2025г. за установените с него задължения давността не е изтекла, още повече, че с издаването на ЗВР същата е спряна на основание чл.172,ал.1,т.1 ДОПК. Следователно, възражението за изтекла погасителна давност е неоснователно.

Относно материалната законосъобразност на акта

На първо място, обосновано е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, за което ревизиращите органи са констатирани, че получател не е „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД. Условието за упражняване правото на приспадане на данъчен кредит, посочено в чл.71,т.1 от ЗДДС, е лицето да притежава данъчен документ, в който то е посочено като получател на доставки на стоки или услуги. Доколкото в случая с изброените фактури това не е така, няма съмнение, че не е изпълнена формалната предпоставка за упражняване правото на данъчен кредит, поради което ревизионният акт в тази част е законосъобразен.

По отношение на останалите фактури, издадени от доставчиците „АТИНАЙС“ ЕАД, „СПРАЙДЕР“ ЕООД, „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД и „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕАД, ревизиращите органи са отказали да признаят правото на приспадане на данъчен кредит поради отсъствието на материалната предпоставка, а именно - липсата на реално извършени доставки на стоки и услуги.

В случая данните по делото подкрепят извода на ревизиращите органи, че се касае за фиктивни доставки, за които са издадени фактури с цел ползване на данъчен кредит, т.е. с цел злоупотреба.

Ревизиращите органи не оспорват извършването на самите СМР дейности, но твърдят, че те не са осъществени от процесните доставчици. В тази връзка следва да се отчете обстоятелството, че ревизираното дружество извършва като част от основния си предмет на дейност строителни услуги, какъвто е и предметът на процесните фактури, както и че самото то разполага с достатъчен материален, технически и кадрови ресурс за осъществяване на въпросните СМР. В хода на ревизията не е констатирана невъзможност или затруднение на дружеството за извършване на дейностите със собствените ресурси, а и самият жалбоподател не е обосновал такива обстоятелства. От друга страна, обосновано ревизиращите органи са приели, че спорните доставчици не са разполагали с кадрова обезпеченост за извършване на услугите, доколкото не са имали назначени по трудов договор работници /с изключение на „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕАД, което е имало 4 бр. назначени по трудов договор лица, но на неотнормирани към разглежданите дейности лица/, а за лицата, за които са представени граждански договори и е декларирано, че фактически са извършили строително-монтажните работи, не са подавани справки и декларации в НАП, което значително разколебава достоверността и доказателствената стойност на представените документи.

На следващо място, относимо към преценката за това дали фактурите документират реално извършени доставки е как те са отразени при доставчиците. В тази връзка съдът отчита, че част от процесните фактури, издадени от „С.“, „С.“ И „А.“, не са включени в дневниците за продажби на тези дружества, а отделно - всички разглеждани доставчици не са подавали ГДД, т.е. не са отчитали приходи от продажбата на услугите. В същото време тези дружества не са внасяли дължимите данъци и осигуровки и са натрупали значителни задължения към бюджета. Всичко това подкрепя тезата на органите по приходите, че процесните доставчици не развиват действителна търговска дейност, а само участват фиктивно в такава чрез издаването на данъчни фактури.

В случая във връзка с процесните доставки от страна на доставчиците и ревизираното дружество са представени множество документи с цел да се докаже действителното получаване на фактурираните доставки на стоки и СМР услуги /договори, актове обр.19, протоколи за приемане на извършената работа. Обичайно такива доказателства са достатъчни, за да обосноват извод за реалност на извършените доставки. В настоящия случай обаче доказателствената сила на тези документи силно се разколебава от данните, установени от ревизиращите органи в хода на ревизията и от липсата на убедително обяснение за някои от констатираните от ревизиращите органи несъответствия.

Договорите, така и останалите документи /протоколи, актове обр.18, книга за инструктаж/ представляват частни документи, които нямат достоверна дата, а удостоверяването с тях обстоятелства благоприятстват страната, която ги представя. Въпреки че истинността на тези документи не е оспорена, респективно оборена, те нямат обвързваща доказателствена сила и съдът не е длъжен да приеме за установени фактите, предмет на удостоверителните изявления. Съдът не кредитира тези документи с доверие, доколкото няма никакви данни за наличие на предшестваща или съпътстваща сключването и изпълнението на договорите търговска документация, която би имала доказателствено значение за установяване действителното съществуване на

облигационна връзка между страните. Не става ясно и въз основа на какво, как и защо жалбоподателят е избрал посочените доставчици, както и неясен е самият механизъм, по който предполагаемо са осъществени доставките, в т. ч. закупуването, транспортирането и доставката на фактурираните наред със СМР материали. Наред с това, доколкото документите, касаещи различните доставчици, са оформени текстово и графично по идентичен начин, имат и еднотипно съдържание, се оформя убеждението, че се касае за нарочно съставени за целите на ревизията документи.

Според т. 32 от Решение на СЕС по дело C-285/11 г. „запитващата юрисдикция е задължена в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото“. Националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че се прави позоваване на това право с измамна цел или с цел злоупотреба. Това е така, когато самото данъчнозадължено лице извършва данъчна измама. Действително в такъв случай не са изпълнени обективните критерии, на които се основават понятията за доставка на стоки или услуги, извършена от данъчнозадължено лице в това качество, и за икономическа дейност (т. 37 и 38 от същото решение).

С оглед изложеното по-горе, както и предвид факта на установената от ревизиращите органи връзка между дружествата-доставчици посредством физическите лица, вписани като техни управители /М. Х. М. и М. Г. С./, се налага извод, че представените в хода на ревизията документи не отразяват вярно действителното положение, съответно че въз основа на договорите не са възникнали и не са развили действителни търговски отношения, в рамките на които са извършени фактурираните услуги. Това заключение не се разколебава от показанията на разпитания в хода на настоящото производство свидетел, тъй като същите са общи, лишени от конкретика и не допринасят по никакъв начин за установяване на релевантните факти, а именно, че процесните дружества, издали спорните фактури, са извършили действителни доставки на стоки и услуги.

В обобщение съдът приема, че „АТИНАЙС“ ЕАД, „СПРАЙДЕР“ ЕООД, „СТРИЙТМАНИЯ“ ЕООД и „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕАД не са извършили фактурираните услуги и процесните фактури не документират действително осъществени доставки, а са издадени с единствена цел приспадане на данъчен кредит, което представлява данъчна измама.

При това положение ревизионният акт се явява законосъобразно издаден и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора основателно е искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да му бъде присъдено, съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд – София град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22221524001992-091-001/14.02.2025г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 453/05.05.2025г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С..

ОСЪЖДА „АЙ ДИ ЕЛ ГРУП“ ЕООД да заплати на Националната агенция за

приходите сума в размер на 800 лева (осемстотин лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: